

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Duodecima. Alia allegorica, & mystica intelligentia totius genealogiæ Deiparæ Mariæ, & interpretatio Nominum, quæ in illa referuntur, pulchre describitur, in illa verba. Liber generationis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

fuit per nouem menses in utero, in brachijs frequentissime per plures annos infantia, & pueritia, in corde vero, & animo, per totum vitæ curriculum.

Genes. 3.

Tandem, ut lepore illo linguæ Hispanicæ dicam, quod latino sermone non ita lepide verti potest: *Es el libro de esta genealogia en juego de ajedrez à lo diuino entablado muy en fauor nuestro, pues en el, la Dama, que es la Virgen guardada, y amparada del Rey soberano, dia mate al Demonio, como Dios se lo hauiá pronosticado; Ipsa conteret caput iuum: que como es destreza grande de un jugador de ajedrez mostrar desde el principio del juego la pieza, con que ha de dar mate en casa señalada: así Dios mostrò su grande sabiduria señalando desde el principio del mundo à la sacratissima Virgen, como pieza, con que hauiá de dar jaque, y mate al Demonio, desentablándole el juego, y alcanzándole de quenta en todas sus tretas: atque ad hunc mysticum ludum non ineptè adaptantur verba Salomonis in persona æternæ sapientia, dicentis: Cum eo eram cum cuncta componens ludens in Orbe terrarum.*

Eccles. 24.

Tandem eandem Christi genealogiam contemplanti mihi videtur planè Deus cum gente hebræa perinde se gessisse, ac iudex cum adultera prægnante: nam sicut hic à punitione se abstinuit, illamque in multa patientia sustinet, quousque appropinquante tempore partus, foetum incolumem emittat, illo vero iam emisso, mox adulterij poenam luit: nõ secus cum hebræa synagoga quasi prægnans esset, virtute continens Mariam, & Christum ab illa oriundos, non tamen considerans Deum illam in sponfam accepisse, iuxta illud: *Sponsabo te mihi in fide: tot aduersus illum patrauit adulteria, tot idolatriæ crimina commisit; tot grauissimis sceleribus se conspurcauit, vt de illa grauitè conquerens, diceret: Auferat fornicationes suas à facie sua: & adulteria sua de medio, vberum suorum ne forte expoliam eam nudam, & statuem eam secundum diem natiuitatis suæ: & ponam eam, quasi solitudinem: Deus tamè sustinuit eam in multa patientia, quoadusque in lu-*

Osee 2.

Ibid.

cem edidit Christum Dominum; illo vero iam orto, continuè cœpit illam debito supplicio mulctare, in varias Tetrarchias mysticum eius corpus trucidans, vt refert Diuus Lucas. Quod si verum est, quod non infimi nominis Doctores affirmant, Deum optimum maximum, ea propter Tribum Beniamin poenitus non extinxisse, licet alioquin ob ingentia eius scelera condignè id meruisset, quia prænouerat Diuum Paulum ex ea Tribu oriundum; facile inde à simili mihi persuadeo, populum Israëliticum toties idola colentem, & à Deo suo recedentem non fuisse poenitus ab eo extinctum, quia ex illo oriundam prænouerat Mariam inuiolatam Virginem futuram filij sui genitricem, ex cuius purissimo sanguine verbum diuinum passibile carnem sumpturum erat, vt genus humanum à Satânica seruitute liberaret, & ad filiorum Dei libertatem transferret, cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

HOMILIA XII.

Alia allegorica, & mystica intelligentia totius genealogia Deiparæ Mariæ, & interpretatio Nominum, que in illa referuntur, pulchrè describitur, in illa verba: Liber generationis Iesu Christi filij Dauid, filij Abraham.

In exordio expositionis cuiuscumque libri tria præcipue querenda esse reor, tempus, locum, & personam: locus quidem compositionis huius libri, Iudæam fuisse nemo difficitur, vbi hebraico idiomate scriptum constat: Tempus fuit Caij Imperatoris, qui singularem monar-

monarchiam vniuersi Orbis Romæ tenebat: Auctor Matthæus diuino spiritu afflatus, qui *Leuita* genere, & Sacerdos exiit dignitate, cuius nomen interpretatum in nostra lingua, *Donatus* dicitur; digno vaticinio sic vocatus, quia telonij negocij immerfus, ab illis se auocans, Christo se donauit, & à Christo Ecclesiæ Catholicæ donatus ipse fuit, vt pulchram Verbi incarnati historiam contexeret. fuit autem antè multa sæcula ostensus à Prophetis sub effigie hominis, quia gesta, quæ Dominus noster in carne iuxta humanam carnem gessit, narraturus erat: Marcus in specie leonis apparuit, quia Euangelium ab actu leonis inchoauit, cui proprium est in deserto rugire, dixit enim: *Vox clamantis in deserto*; Lucas sub facie iuueni similitus apparuit, quia ab eo coepit, qui vitulos frequentius offerre solitus erat, videlicet à Zacharia sacerdote: Ioannes verò more aquilæ volantis, illum, qui super astra sedet, verbo petijt, inquit: *In principia erat Verbum, & Verbum erat apud Deum*:

Requirendum vero, quare, cum multa Euangelia ordinata fuisse legamus, in nomine duodecim Apostolorum, & etiam aliorum Doctorum, sicut Lucas refert, nullum illorum placuerit Deo legi, vel suscipi in Ecclesiâ sua, nisi hæc quatuor, neque plus, neque minus? Etenim hæc quatuor Euangelia velut quatuor elementa mundi à Deo ordinata sunt, & ante multa sæcula ostensa à Prophetis: appellata autem ab Ezechiele sunt *animalia*, quoniam propter animam hominis Euangelium prædicatur: vel propter conuertendos peccatores, qui instar animalium rationis expertum vitam agunt: idcirco vero plena oculis ante, & retro, intus, & foris à Prophetis prædicata sunt, quia & præsentia Domini gesta, & futura de iudicio venturo narrauerunt: Cruxa dicuntur recta habere, quia nihil à veritatis tramite deflectens in Euangelis inuenitur: *quasi sit rota in medio rote*; quia quicquid Euangelium annunciat, in veteri

Testamento prædictum fuit; & in bono, vel cõcordes rotæ Christi doctrinam per vniuersum Orbem vehunt: quod dicit: *vbi erat impetus spiritus, illic gradiebuntur*. ostendit, nihil aliud Euangelis narrasse, nisi quæ Spiritus sanctus in cordibus eorum profudit. Figura istorum animalium etiam Domino conueniunt, qui homo factus est, nascendo, vitulus monendo, Leo resurgendo, & Aquila exiit, ascendendo. quia ergo sic ordinata à Deo, & ostensa sunt ista quatuor Euangelia longo ante tempore, ideo respicit Ecclesiâ Catholica aliorum Pseudo Doctorum deliramenta, & suscepit hæc quatuor in similitudinem quatuor fluminum, quæ profluunt de vno fonte ex paradiso per quorum alterum, quod *Gehon* dicitur, & interpretatur, *terrenus*, significatur Matthæus, qui terrena acta de Christo narrauit. Per *Tygrim*, qui *velacitas*, interpretatur, Marcus designatur, qui cursim acta Domini exposuit: per *Euphratem*, qui *fertilitas* interpretatur, Lucas designatur, qui verius, & latius Domini gesta decurrit; per *Phison*, qui *inflatio* potest dici, significatur Ioannes, qui excellentius afflatus Spiritu sancto, de Domini dignitate attigit. & sicut illa quatuor flumina paradysum irrigabant, sic & ista quatuor Euangelicæ doctrinæ flumina totam irrigant Ecclesiâ. Non pauca sacramenta in sacra Scriptura inueniuntur, quæ hunc numerum sacramentum reddunt: quatuor sunt elementa, per quæ mundus subsistit; Cœlum, Terra, Ignis, & Aqua: per aquam Marcus, qui dixit: *Vox clamantis in deserto*: per terram Matthæus, qui dixit: *Liber generationis*: per ignem Lucas, qui ait: *Nonne cor nostrum ardens erat in nobis?* per cœlum Ioannes, qui transit omnes creaturas, dicens: *In principia erat Verbum*. Homo ex quatuor elementis constat superius comprehensit: Adam ex quatuor literis compositum nomen habet, quæ præcipua sunt in quatuor climatibus mundi; In græca lingua, *A*, id est, *alpha*,

ἀνατὶλλον, oriens, d. delta, δός, id est: Oc-
cidens. Item α, ἄρκος, id est, Septemvrio;
m. μεσημβρία, id est, Meridies. Arca tes-
tamenti quatuor circulis auris portaba-
tur, & per vides quatuor auro cooper-
tos, quatuor Euangelia significantur.
Arca, Ecclesiam, vides Doctores: sicut
circundati erant annulis, ita sacerdotes
de veteri, & de nouo Testamento docti,
& de quatuor Euangeliis defendunt Ec-
clesiam ab hæresibus. Vas linteum, quod
vidit Petrus, significat Ecclesiam, qua-
tuor lineæ, per quas dimittebatur, qua-
tuor Euangelia significant; munda, &
immunda animalia habebat, quia Ecce-
lesia de omnibus gentibus colligitur. Sed
age iam mysticam intelligentiam totius
huius genealogiæ tradere ab ipsa nomi-
num interpretatione exordians. Ne au-
tem cuiquam id inutile videatur, recolat
quæso verba illa Diui Chryostomi in
eos, qui studia nominum, & genealogia-
rum fastidiebant, sic enim ait: Sunt homi-
nes quidam opifices, qui posteaquam sacros li-
bros in manus sumpserint, deinde repererint,
vel annorum numerum positum, vel nomi-
num recensitionem, illico prætercurrunt, &
incusantibus respondent, nominatantum sunt,
nec quicquam habent utilitatis, quid ais?
Deus loquitur. & tu audes dicere: nullam
esse dictorum utilitatem? Hæc Diuus Chry-
sostomus; Abraham, ergo pater multarum
gentium; Isaac, gaudium; Iacob, supplan-
tator; Iudas, confessio interpretatur: Pha-
res, diuisio; Zara, oriens; Elron sagittam
videns; Thamar, palma dicitur; Aram,
electus; Aminadab, populus spontaneus;
Naalon, augur fortis; Salmon, terribilis
accipitur; Booz, in ipso fortitudo; Ra-
hab, lata; Obed, seruans; Ruth, festi-
nans, subauditur; Iesse, incendium; Da-
uid, manu fortis, vel desiderabilis; Salo-
mon, pacificus; Vrias, lux mea Deus; Beth-
sabee, filia iuramenti subintelligitur; Ro-
boam, latitudo populi; Abia, pater Domi-
ni; Asa, tollens; Iosaphat, Dominus iu-
dicauit exprimitur; Ioram, excelsus; Ozias,
robustus Domini; Ioathan, perfectus; A-

chaz, apprehendens dicitur; Ezechias, for-
titudo Domini; Manasses, obliuiosus; A-
mon, fidelis; Iosias, salus Domini inter-
pretatur; Iechonias, preparatio Domini
Salathiel, petitio mea Deus; Zorobabel,
iste Magister; Abiud, pater meus iste, sub-
auditur; Eliachim, Dei resurrectio; Azor,
adiutus; Sadoch, iustus, Achim, frater meus
subintelligitur; Eliud, Deus meus; Eleaz et,
Deus adiutor; Mathan, donum; Iacob, supplan-
tator exprimitur; Ioseph, appositus, siue au-
ctus Maria illuminatrix, siue stella maris;
Iesus, Saluator; Christus, vnctus interpret-
tatur. Igitur per hos Patriarchas Christus
Dominus noster veniens in mundum, horum
omnium in seipso allegoricè gessit officium,
& in eorum interpretatione nominum no-
stram salutem designauit. In Abraham:
Pater est cunctorum credentium, in quo
iuxta Apostolum clamamus: Abba Pater, *Ad Rom. 1.*
in Isaac, gaudium est omnium fidelium,
de quo Angelus dixit: Ecce annuncio vo-
bis gaudium magnum, quod erit omni populo: *Luc. 2.*
in Iacob, supplantator est, quia ipse sub-
neruauit, & contriuit Diabolum vasa-
torem humani generis, & vasa eius dir-
puit: in Iuda confessio, quia ipse dixit:
Confiteor tibi Pater, Domine cæli, & terræ, in
Phares, diuisio, quia segregat oues ab hæ-
dis, id est, bonos à malis, electos à repro-
bis: in Zara, oriens, sicut scriptum est: Visita *Luc. 1.*
uit nos oriens ex alto; in Thamar, palma *Ioan. 1.*
victoriæ, sicut ipse dixit: Confidite: ego vici *Isai. 54.*
mundum: in Aram, electus, de quo Pater
loquitur: Ecce puer meus, quem elegi, ele-
ctus meus, dedi super eum spiritum meum: in
Aminadab, populus spontaneus, qui
sponte posuit animam suam, vt nos effi-
ceret populum sibi spontaneum, Deoque
acceptabilem: in Naalon, augur, id est,
Propheta fortis, cum dicit: Cum venerit *Matth. 23.*
filius hominis in maiestate sua, tunc sedebit,
vt iudicet Orbem terræ in æquitate: in
Salomone sensibilis, id est, intellectualis,
de quo scriptum est: Ipse autem, vt vidit *Luc. 11.*
cogitationes eorum; & iterum: Dominus no-
ui cogitationes hominum: & scrutans corda, *Psal. 93.*
& renes Dem: in Booz, fortitudo in ipso
est,

Act. 10.

D. Chryso.

bo. 2. de ver.

Isai. 10. 2.

est, quia à nemine fortitudinem accepit, de quo dictum est: *Domini fortis, & potens, & Dominus potens in praelio*: & ipse in Euangelio ait: *omnia traham ad me ipsum*: in Rahab latitudo potentiae eius exprimitur, *quem totum non capit Orbis, cuius regni non erit finis*: in Obed seruans, quia non venit ministrari, sed ministrare, *formam serui accipiens*: in Ruth, festinans ad salutem nostram, qui festinantes vult omnes saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire, dicens in Euangelio: *penitentiam agite: appropinquauit enim regnum caelorum*; in Iesse incendium agnoscitur, ipse autem dixit: *Ignem veni mittere in terram, & quid vobis, nisi ut ardeat*; sicut Ioannes edixerat: *Ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igne*: in Dauid, desiderabilis, quia speciosus erat forma praesentis filii hominum; in eodem, manu fortis, quando flagellum de funiculis in manu tenens, immentam vendentium, & eminentium multitudinem eiecit de Templo; vel quando Diabolum vicit, & calumniatorem nostrum contriuit: in Salomone, pacificus, sicut ipse dixit: *pacem relinquo vobis, pacem meam de vobis*: & Apostolus: *Ipse est pax nostra, qui fecit utraque vnum*; in Bethsabæe, filius iuramenti, de quo dictum est: *Iurauit Dominus, & non penitebit eum; Tu es sacerdos in aeternum*; in Roboam latitudo populi est, cum dicit: *Multis ab Oriente, & Occidente veniens, & recumbent cum Abraham, Isaac, & Iacob in regno caelorum in Abia*; Pater Dominus, qui ait: *Nolite vobis patrem vocare in terra; vnus est enim Pater vester, qui in caelis est*; in Asa, tollens, de quo Ioannes: *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi*; in Iosaphat, Iudex, quia ipse est Iudex viuorum, & mortuorum; sicut ipse ait: *Pater non iudicat quemquam, sed omne iudicium dedit filio; in Ioram excelsus, quia ipse ascendit super omnes caelos, ut adimpleret omnia*; & Psaltes dicit: *Excelsus super omnes gentes Dominus, & super caelos gloria eius*; in Ozia, robustus Domi-

ni, quia ipse captiuitatem humani generis in manu robusta liberauit, & in alta caelorum deduxit: in Ioatham, perfectus, sicut in Euangelio ait: *Nos enim decet implere omnem iustitiam*; in Achaz, apprehendens, qui *caelum palmo ponderauit, & terram pugillo concludit*; in Ezechia, fortitudo Domini, quia iuxta Apostolum: *Christus est Dei virtus, & Dei sapientia*; in Manasse, obliuiosus iniquitatis sicut scriptum est: *in quacunque die conuersus fuerit peccator ab iniquitate sua, omnium iniquitatum eius non recordabor*; in Amon, fidelis, iuxta Diuum Paulum: *ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum*; & iuxta Ioannem: *qui est fidelis; in Iosia, salus Domini, quia Omnis, quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit*; in Ieconia, preparatio Domini, qui ait: *si abiero, & preparauero vobis locum*; in Salathiel: *petitio mea Deus, ait enim: Pater sancte: serua eos in nomine tuo, quos dediisti mihi*; in Zorobabel, magister peccatorum, & publicanorum, ut eos ab errore viae suae reuocaret; & sicut ipse ait: *Nec vocemini magistri, quia magister vester vnus est Christus*; in Abiud, Pater meus, quia ipse est pater omnium credentium: in Eiliachim, Domini resurrectio, ait enim: *Ego sum resurrectio, & vita, qui credit in me, non morietur in aeternum, sed ego resuscitabo eum in nouissimo die*; in Azor, adiutus, ut: *qui me misit, mecum est, & non reliquit me solum*; & iterum: *Opera, quae ego facio, à meipso non facio, sed Pater, qui mecum est, ipse facit opera*: in Sadoch, iustus, sicut scriptum est: *Ut sit ipse iustus, iustificans eos, qui ex fide Abraham sunt*; in Achim frater meus, ut ait: *si quis fecerit voluntatem Patris mei, ipse meus frater, & soror, & mater est*; in Eliud, Deus meus, quia ipse est Deus, ex substantia Patris ante saecula genitus, qui in parabulo crucis dixit: *Eli, Eli, hoc est Deus meus*; in Eleazar, Deus adiutor, quia ipse adiutor in oportunitatibus, in tribulatione, & protector omnium sperantium in se: in Mathan, donum, quia ipse ascendens in altum,

Pfal. 9.
Pfal. 17.
Epb. 4.

aliam captivam duxit & spiritum aem, dedit dona hominibus; & quia per ipsam Pater Deus omnia dona doauit: in Iacob, vt supra diximus, supplantator est hoibus antiqui, qui fidelibus dedit potestatem calcandi super serpentes, & scorpiones, & super omnia virtutem inimici: in Ioseph, au-

Luc. 10.

ctus, cui dedit Pater gentes in hereditatem suam & in possessionem suam terminos terre; vel, augmetum, vita aeterna est, sicut ipse dixit: Ego veni, vt vitam habeant, & abundantius habeant: in sancta,

Pfal. 2.

& perpetua Virgine Maria, stella maris ipse est, id est, lux mundi; sicut ipse ait: Ego sum lux mundi, & Ioannes: erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum; in proprio nomine Iesu Saluatoris, verè Saluator est, Angelo

Ioan. 10.

Ioan. 8.

Ioan. 1.

Math. 1.

Pfal. 44.

exponente, qui ait: Ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum. Idem vero Christus, id est, vnctus appellatus est, quem vnxit Deus in humanitate oleo laetitiae, id est, vnctione sancti Spiritus in Sacerdotem, & Regem sempiternum, quatenus Christianos ex suo nomine vocatos per id, quod Saluator est, à peccatis saluaret; per id, quod sacerdos est, Deo Patri reconciliaret; per id, quod Rex est, in regnum sempiternum collocaret.

Luc. 10.
Phil. 4.

Haec quoque interpretationes nominum ad nostram aedificationem multis modis pertinere noscuntur: sicut enim Christus vbiq; nostrae salutis gerebat curam, ita, & ipsa Patriarcharum nomina nostrum profectum designare volunt: in Abraham, vt patres simus multarum virtutum, & hereditatis iure multiplicationem bonorum possideamus: in Isaac, vt gaudium habeamus in Domino: & non in hoc mundo, iuxta hoc, quod ipse dixit: Gaudete, quod nomina vestra scripta sunt in caelo: & iuxta Apostolum: Gaudete in Domino semper: in Iacob, supplantatores simus viciorum nostrorum, & carnale desiderium viuaci pede a Diaboli potestate calcemus: in Iuda, vt in Psalmo dicitur: Praeniamus faciem Domini in confessione, & confiteamur nomini sancto eius: in Phares,

vt diuidamus nos ab impiis, & abstrahamus ab omni fratre ambulante in quiete, & non communicemus operibus eius malis: in Zaram, vt Lucifer verus oriatur in cordibus nostris, & sol iustitiae splendeat in nobis vbiq; & vt luceat lux nostra coram hominibus, vt videant opera nostra bona, & glorificent Patrem nostrum, qui in caelis est: in Esion, vt sagittae simus salutis Domini, vt de nobis dici possit: Sagittae potentis acutae: in Thamar, vt, cum palma victoriae pompas Diaboli, & concupiscentias mundi superemus propter eum, qui dilexit nos: in Aram, vt simus genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, & annunciantium virtutes eius, qui de tenebris nos vocauit in admirabile lumen suum: in Aminadab, vt spontaneus Domini populus simus, in aedificationem corporis Christi: in Naalon, vt augurii gentium derelictis, diuinis promissis fidem adhibeamus: in Salmon, vt sensibiles, id est, intellectuales veritatis Dei, & factores inueniamur; quia non auditores legis, sed factores iustificabuntur: in Booz, vt iuxta Apostolum confortemur in Domino, & in potentia virtutis eius, succincti lumbos nostros in virtute, induti lorica virtutis, & iustitiae, sumentes scutum fidei nostrae, & galeam salutis, & gladium spiritus, quod est verbum Dei: in Rahab, vt latum mandatum Domini nimis diligentes, obseruantes, Dominum Deum ex toto corde, tota anima, tota virtute diligamus, & proximum, sicut nos ipsos amplectamur: in Obed, vt seruiamus Domino, per spiritum timoris, & dilectione sancta, quatenus rationabile sit obsequium nostrum, & acceptabile fiat sacrificium nostrum: in Ruth, vt festinantes ingredi in illam requiem, id est, in caelestem Ierusalem, dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, quia non habemus hic permanentem ciuitatem, sed futuram inquirimus. In Iesse; vt incensum orationum nostrarum in arca cordis nostri, in spiritu contribulato, & humiliato Domino

mino offeramus, cum Psalmo dicentes: *Dirigatur Domine oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo: in Dauid, vt manu forti, contra Goliath spiritualem pugnantem, & exhibentes corpora nostra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, desiderabile templum efficiamur Spiritui sancto: in Salomone, vt quantum ex nobis est, cum omnibus hominibus pacem habeamus, illud Dominicum intendentes: Beati pacifici, quoniam filij Dei vocabuntur, in Bethlabze, vt iuramentum omnibus modis custodiamus, ne periculis incidamus in laqueum Diaboli: in Vria, vt lux nostra Deus sit, videlicet, vt cum sequentes, non ambulemus in tenebris mortis, sed habeamus lumen vite: in Roboam: vt longè, lateque per Orbem terrarum populus dispersus vnitatem Spiritus in vinculo pacis, & charitatis habeamus, vnum Dominum, vnam fidem, vnum baptisma profiteamur de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta: in Abia, vt charitate fraterna inuicem diligentes, vnum patrem habeamus Dominum in caelis, qui nos voluntariè genuit verbo veritatis, vt simus initium aliquod creature eius, & benedictionem hereditate possideamus, & gloriemur in spe glorie filiorum Dei: in Ala, vt tollamus membra nostra de luto, & sterquilino vitiorum, ne seruiant immunditie, & iniquitati ad iniquitatem, sed iustitie in sanctificationem; quia non vocauit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem: in Iosaphat, vt rectè iudicemus omni personæ, sicut scriptum est: *Rectè iudicare filij hominum, & quodcumque volumus, vt faciant nobis homines, faciamus & illis similiter, scientes, quia mensura, qua mensi fuerimus, temet etur nobis: in Ioram; vt excelli, & sublimes effecti, que sursum sunt, queramus, vbi Christus est, in dextera Dei sedens, que sursum sunt, sapiamus, non que super terram; quoniam omne, datum optimum, & omne donum perfectum de sursum est, descendens à Patre luminum: in Ozia, vt robusti in domino effecti, in omnibus per-**

*secutionibus, & tribulationibus nostris, quas sustinemus, exemplum accipiamus laboris & patientie Prophetarum, qui loquuti sunt in nomine Domini Iesu: in Ioathan, vt perfecti simus; sicut & Pater noster celestis perfectus est: in omnibus nos ipsos exemplum prebentes, & docentes omnem hominem in omni sapientia, vt exhibeamus omnem hominem perfectum: in Achaz, vt apprehendamus disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & pereamus de via iusta, quæ Christus est, qui dixit: *Ego sum via, veritas, & vita: in Ezechia, vt fortes Domini, resistamus aduersario nostro, Diabolo, qui tamquam Leo rugiens circuit, querens quem deuoret: non in nostra virtute confidentes, sed Domini fortitudinem cum Psalme collaudantes: Fortitudo mea, & laus mea Dominus; & factus est mihi in salutem: in Manasse, vt obliuioi simus iniuriarum nostrarum, & eis, qui contra nos agunt, propter nomen Domini ignoscamus, ne illud maledictum incurramus: Dimittite nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debita nostris: in Ammon, vt fideles in fide radicati, & fundati, in omnibus sumamus scutum fidei, in quo possimus omnia tela nequissimi ignea extinguere: in Iosias, vt salutem Domini, & animarum semper deprecemur, ne obcæcemur in infidelitate, ne claudicemus in viis mandatorum eius, ne surdi ad audiendum verbum Dei efficiamur, ne moriamur in peccatis, sed vt semper saluemur ab eo, qui saluos facit sperantes in se: in Ieconia, vt preparati simus in aduentu Domini secundo, vigilantes, & orantes, ne intremus in tentationem, sed cum illis intrare ad nuptias mereamur, de quibus ipse dicit: *Beati sunt serui illi, quos cum venerit Dominus, inuenerit vigilantes: in Salathiel, quatenus petitio nostra ad Deum semper dirigatur, vt gaudium nostrum sit plenum, non huius sæculi merore permixtum, sed infinita beatitudine perpetuum, & hoc in nomine Saluatoris, vt impetrare possimus, quod petimus: in Zorobabel, vt magistri simus veritatis, pro-***

D d habentes

- libentes magisteria, & confusiones hereticorum, & quæ verbis doceamus alios exemplis commendamus, ne de nobis dicat Deus: *quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti disciplinam.* & provocasti sermones meos retrorsum: in Abiudi, ut sic nobis Deus in patrem, & nos illi in filios, habentes spiritum adoptionis, in quo clamamus: *Abba Pater si autem filij, & heredes, heredes quidem Dei, coheredes autem Christi* in Elachim, ut refugamus à tumulis vitiatorum ad celsitudinem virtutum, de terrenis ad cœlestia, de nocte ad vitam, de Gaza ad Galileam, id est, de inferno ad æternam transmigrationem, ubi sancti ibunt de virtute ad virtutem, donec videbitur Deus Deo in Sion: in Azor, ut adiuti diuina gratia, cuncta nobis aduersantia patienter supportemus, & Dominum adiutorem nostrum cum Psal. collaudemus, dicentes: *Dominus adiutor, & protector meus, & in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum* in Sadoch, ut iusti appareamus ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, & iustificationibus Domini sine querela, ut cum iustis mereamur audire vocem dicentis: *Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est à constitutione mundi* in Ioachim, ut fratres Iesu Christi mereamur appellari non per cogitationem carnis, sed per vactionem Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde, ut facientes voluntatem ipsius, sobrie & iuste, & pie viuendo in hoc sæculo, ad patrem suum, & Deum nostrum ad Deum suum, & Deum nostrum ascendere possimus in futuro: in Eliud, ut nullum habeamus Deum, nisi Dominum Iesum Christum, cui omne genua flectitur, & omnis lingua confiteatur, & ut ipsi soli sacrificium laudis immolemus, & vota nostra reddamus, ipsumque solum adoremus, quem oportet adorari in spiritu, & veritate: in Eleazar, ut nullum queramus adiutorium, nisi Dominum Iesum Christum, qui potens est, omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus, & ut quod Iesum que facimus in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini faciamus, dicentes cum Propheta: *Admirium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum, & terram*: in Mathan, ut dominum supernæ gratiæ, spiritum scilicet sapientiæ, & intellectus, spiritum consilij, & fortitudinis, spiritum scientiæ, & pietatis, spiritumque timoris Domini retinentes, discretionem habeamus inter bonum, & malum, quæ est mater omnium virtutum: in Iacob, ut suppleamus à nobis zizania vitiatorum, & plantemus in nobis aromata virtutum, & sicut cinnamomum, & balsamum aromatizantes, & quasi myrrha electa odorem demus, & plantati in domo Domini, floreamus in æternum ante Dominum: in Ioseph, ut de die in diem, virtuti virtutem, sanctificationem apponentes, merito, & numero augeamur, & in eo crescamus in salutem: & ut per scalam in cœlum erectam, quotidie de gradu in gradum ascendamus, donec spiritaliter formetur Christus in nobis: in sancta, & perpetua Virgine Maria, que *stella maris*, vel *illuminatrix* interpretatur, ut illuminatores mundi, id est, Doctores sanctæ Ecclesiæ simus, & in cordibus credentium, lumen fidei, & amorem Christi per doctrinam veritatis, & exempla sanctitatis oriri faciamus, & Deo habitaculum præparemus: in Iesu Domino nostro, ut saluatores animarum nostrarum esse valeamus, manifestè declaratur: quisquis enim in fide, spe, & charitate, vigiliis, ieiuniis, & orationibus, castitate, sobrietate, elemosinarum largitione, dilectioneque Dei, & proximi vique in finem perseverauerit, & conuer-ti fecerit peccatorem ab errore vitæ suæ, saluabit animam eius à morte, & operiet multitudinem peccatorum. In Christo autem, ut ita Christiani simus, quatenus sicut ille ambulauit, & nos ambulemus, & sicut ille pro nobis animam suam posuit, ita & nos pro fratribus nostris animas ponamus: & sicut ipse horum nominum interpretationes in se naturaliter

gerbat, ita & nos in omni actiua, & contemplatiua vita, vt dictum est, spiritualiter recolamus: ad hoc enim Christus passus est, nobis exemplum relinquens, vt sequamur vestigia eius: & abnegetur nosmetipsos, & tollamus crucem nostram, & sequamur eum: perducentem nos ad gloriam sempiternam, quam oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quam preparauit Deus diligentibus se: Cui sit honor, & gloria in saecula saeculorum. Amen.

HOMILIA XIII.

In idem argumentum traduntur per plures rationes literales, ac permultae aliae mysticae ad humanos mores componendos, ob quas in hac genealogia Christi, & Matris eius praefertur Dauid Abrahamae, nec non alia scitu dignissima apponuntur, propter quas tres Reges Christi progenitores ab eius genealogia fuerint expulsi, ubi de tyrannide Principum eruditè disseritur in illa verba: Filij Dauid, filij Abraham.

VAERUNT non pauci, quare D. Matthaeus ex progenitorum Christi prosapia Dauidem, & Abrahamum priores nominauerit, cum re vera eorumdem parentes nominare potuisset, qui re ipsa illis priores fuerunt. huic quaestio sufficienter respondisse arbitror Beatum Petrum Damianum super Matheum, dum ait: quod quia Christus Dominus

simul Rex, & sacerdos erat, oportebat de sacerdotali simul, & Regio femine carere suscipere: & ad id manifestandum, voluit primos eius parentes in genealogia nominare Dauidem, & Abraham, quorum alter Rex in lege scripta, alter sacerdos in lege naturae extitit. Existimo etiam consulto priori loco eos nominasse Euangelistam, quia illis specialiter Deus fidem suam astrinxerat, ex eorum genere carnem sumpturum. Abraham enim dixit: Quia fecisti hanc rem, & non peperisti filio tuo

Gen. 22. per memetipsum iuravi, dicit Dominus in semine tuo benedicetur omnes gentes. Similiter etiam Dauidi promisit, vt ipse testatur, iurauit Dominus Dauid veritatem, & non

Psal. 131. frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Verum communis est quaestio, & quae in ore omnium versatur, quare, cum Abraham Dauid antiquior sit, & venerabiles eius cani omni honore, & reuerentia digni inueniantur, Spiritus sanctus praeponat illi Dauidem, & Christi genealogiae caput, eumdem constituat augere non parum difficultatem, quod praeter antiquitatem, qua manifestè praecellit Abraham, tanta viguit vitae sanctitate, vt S. Ambrosius. li. de Patriarchis dicat: si daretur fingendi licentia, talem vni-

S. Ambr. lib. uersa philosophia non fingeret: quasi diceret: de Patriarcha maiorem fuisse eius sanctitatem, quam humanum ingenium fingere potuisset. sed non opus est Ambrosiano testimonio, cum diuinum adsit eloquium, Spiritu sancto de illo dicente: Non est inuentus

Eccles. 44. similis illi, qui conseruaret legem excelsis cum ergo Abraham ex vna parte vitae sanctitate conspicuus, & ex alia Dauidem multo antiquior esset, videbatur quidem praefereendus, non postponendus illi. Communis, inquam, haec, ac satis trita quaestio est, non diffiteor: sed quæro communior, tantò cogor singularia magis ei responsa adhibere: antequam tamen id praestem, nec possum, nec debeo aliorum placita, & praecipue Sanctorum Patrum, quos semper veneror, & vt par est suscipio, silentio praetermittere. D. Chryl. & aliorum, & suam